

Listopad je mimo jiné čas Dušiček, zapalování svíček, vzpomínání na předky a také uvědomování si své vlastní smrtelnosti. Jak to máte se smrtí vy, milí přátelé?

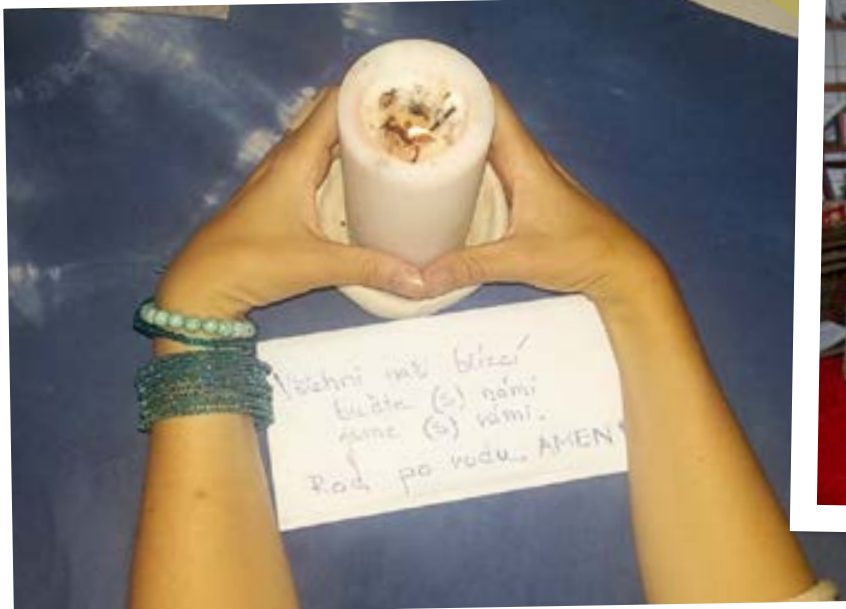
TEXT:
Lucie Suchá Groverová

O SMRTI

Před nějakou dobou jsme seděly s mojí přítelkyní a mimo jiné i mámou pěti dětí Martinou z Domu pod Jasanem v její útulné dílně, s lahví dobrého vína před sebou a s nohama na jindy pracovním stole. Posledních několik let věnuji hodně času hovorům o příchodu na svět, ale tentokrát jsem měla velikou potřebu mluvit o smrti. Dvě témata, která od sebe nelze oddělit a potkáme se s nimi všichni, ať je naše životní role jakákoli. Martinu mé téma nikterak nezaskočilo, naopak mne překvapila otázkou, jestli už mám nějaký „manuál“ pro děti a muže v případě své smrti :-). „Já takový manuál mám,“ říkala mi s úplnou samozřejmostí, „a všichni, včetně mých dětí, o něm vědí. V otázkách týkajících se života a smrti je potřeba mít jasno...“

*"Některé lidé se tak bojí smrti,
že ani nezačnou žít"*

/Cesta pokojného bojovníka/

Slavnost pro prapra...

Už nějakých pár let se v období takzvaných Dušiček setkáváme v kruhu rodinném a pořádáme slavnost babiček a dědečků.

Během svého dětství a dospívání jsem zaznamenala zapalování svíček, zvýšený prodej věnců na hroby a návštěvy hřbitovů, ale tato forma pro mne byla velmi povrchní a ničím mne nezaujala. V jednom období našeho rodinného života jsme několik podzimů po sobě, právě v období Dušiček, zažívali dosti nepříjemné situace. Když už se opakovaly v onu stejnou roční dobu poněkoliakáté, napadlo mne zapálit svíčku a poprosit předky o pomoc. Hodně mne ovlivnily obřady potní chýše s přáteli z Ameriky, které jsem v uplynulé době absolvovala, a jejich staré tradice, kdy není možné na předky zapomenout. Radost a spokojenost našich předchůdkyň a předchůdců z toho, že jsou konečně vzati na vědomí, bylo velmi zřetelně cítit a nepříjemné zážitky v době, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých, ustaly.

A tak máme každý rok slavnost babiček a dědečků. Neabsolvujeme žádné pochody strašidel, které se hojně nabízejí, ale věnujeme čas společnému sdílení. Nemusejí nás už „strašit“ proto, abychom si jich všimli. Dobrovolně otvíráme témata, která se nabízejí, bereme je na vědomí, hledáme souvislosti mezi minulostí a přítomností a způsob možné změny. Konkrétní obsah slavností nijak vědomě nepřipravujeme, zapálíme svíčky a v kruhu vyčkáme, jaké dosud pohřbené téma vyplyne na povrch zemský.

Připravena na všechno

A ještě jeden příběh z mého života přidávám k dobru. Asi měsíc po našem sezení s přítelkyní jsem darovala svému muži k narozeninám DVD, jehož anotaci na obálce jsem přečetla jen do půlky. Nevím proč, ale bylo to tak. Na obálce byla velmi lákavá fotografie z Tibetu, a jaké bylo naše překvapení, když jsme si večer s nádechem romantiky film pustili... Byl to vlastně manuál na přípravu na smrt :-). Manuál tibetský, velmi moudrý a zajímavý... nicméně nás oba poněkud zaskočil. Zvláštní bylo, že jsme film shlédli téměř bez jediného slova do konce... Byli jsme v takové zvláštní paralýze a nešlo to vypnout. Usínala jsem s dobrým vnitřním pocitem, jen ta hlava se neustále pokoušela cosi sveholit. Ráno jsem se probudila a otevřela knihu, kterou čtu pozvolna podle chuti a dlouho už jsem ji v ruce neměla. Zírala jsem na kapitolu s názvem O smrti... „Tak teda JO!“ Dozvíme se asi ještě něco navíc, řekla jsem si a pustila se do čtení. Kapitolka zajímavá, nepřekvapující... jen informace o tom, že duši se nejlépe opouští tělo, které není zatíženo masitou stravou, mne lehce pobavila. Hodně žen zažilo neplánovanou změnu jídelníčku před počítím. Tělo se automaticky čistí, aby do něj mohla nová duše co nejjednodušeji vstoupit. Stejně tak je to tedy i před smrtí :-). Velmi logické. Vzhledem k tomu, že jsem na vitariánské stravě, která prostě „přišla“ (paradoxně jsem si po rozhovoru s přítelkyní nevytvořila posmrtný manuál, ale začala jíst živou stravu :-)), nejsem si tak úplně jistá, co mne v příštích dnech, týdnech a měsících čeká :-). Každopádně sama za sebe jsem nepochybně dokonale připravena na život i na smrt. A jak to tedy máte vy, milí přátelé? :-)

